

SCIENTOLOGINS FÖRLORADE HEDER

När jag nu läser, den f.d. scientologmedlemmen Robert Dams trehundra-femtiosidiga självbekännelse, är det lätt att inse gruppens eller sektens markörer av tillhörighet eller utanförskap.

De gruppsykologiska mekanismerna är tydliga. De borde naturligtvis också varit kända för författaren. Men ändå blev det tjugo år i denna kvasivetenskapliga rörelse, som ibland säger sig vara både kyrka och religion. Det började som sagt en gång på 1950-talet med Lafayette Ronald Hubbard. En spekulativ sciencefiction-författare som sökte sin väg till makt och rikedom.

Det gick inte så bra med rymdspekulationer och främmande världar. Istället blev det att se inte i människans inre och därmed skapa en sorts terapi för att locka till sig sökande människor. För att göra det krävs en organisation av amerikansk modell som lockar till en sorts total personlig frihet, men som i själva verket hamnar i individuell kontroll, hierarkiska och profetisk hänsynslöshet. I författarens 45 kapitel för läsaren uppleva en resa, där författarens tidiga ambition hamnar i total besvikelse och överraskande insikter i organisationen.

Ändå har Robert Dam tagit sig ända upp till den nivå som är den högsta i Europa - OT III. Han är den på den s.k. bron, som leder vidare till makt och pengar. Men då måste han ta sig över till Amerika och få gehör från ledningen - Sjöorganisationen - som i sin tur håller till på en båt som kryssar i Västindien: Freewind.

Jag kan fråga mig om man kan vara totalt tondöv, man klättrar och gör karriär. Någonstans under alla dessa år måste den psykologiska bromsarna slagit till. Här redovisas övervakning, granskning, psykologisk krigföring, mobbning och alla de ingredienser som tillhör den slutna organisationens kännetecken. Alla måste vara lika, acceptera överheten och maktutövningen; att i denna stund vara avvikande, ifrågasättande och blir accepterad är och för blir en omöjlig ekvation.

Därför Robert Dam är din berättelse inte ny eller överraskande. Den är också på gränsen till tråkig på grund av de återkommande intrigbeskrivningarna. Alltid är det någon som är emot, övervakar eller befinner sig smygande i buskarna eller står och lyssnar i farstun. detta tillsammans med de amerikanska benämningarna på Scientologins metodprogram, gör boken tråkig och lätt att lägga på sidan.

Läsaren får bereda sig på att först börja i slutet av boken för att memorera den scientologiska begreppsbeskrivningen: auditering, clear, engram, thetan, squirrel, PTS typ III osv.

Robert Dam säger sig ha lagt 1.2 miljoner på kurser och för att nå korrupta nivåer i denna kvasivetenskapliga hantering av människor och tro. Det kan ses som goda "lärpengar" eller det kan även vara ett personligt sätt att väcka uppmärksamhet. Det gav ju plats i Fredrik Skavls kändis-tv.

Vad tjänade Robert Dam själv under resans gång? Han var personalchef och arbetade för ledningen i AOSH (Advanced Organization & Saint Hill Europe).

Avhopparen är en bok om personliga insikter och uppgörelser, men knappast en bok som berör eller upprör!

Hans-Evert Renérius

Bok: AVHOPPAREN. Robert Dam. Mina 20 år i Scientologin. Libris.